

HELG OVER BISKOPSHAVN

NR. 3 - 2020 - 62. ÅRG.

Kirken i koronaens tid

*Dina Fatland Hage (til venstre) og Louise Tomassen spilte bibelfortellingen om Sareptas krukke – krukken som ikke ble tom – på Facebook-gudstjenesten 10. mai.
Side 18-19*

(Foto: Tor Martin Koppang)

Barn om korona
Side 6-7

Velkommen tilbake til kirken!
Side 2-3

Kirkested i snart tusen år
Side 14-15

Da kirken gjenåpnet

Det var en forventningsfull forsamling som Kristi Himmelfartsdag kunne glede seg over sokneprestens Koppangs personlige og tankevekkende preken. Dette var den første åpne gudstjenesten i Biskopshavn kirke etter koronautbruddet.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

GODVÆRSPRAT PÅ KIRKEBAKKEN: Praten gikk lett da menigheten samlet seg ute i solskinnet etter gudstjenesten på Kristi Himmelfartsdag.

Et alternativt alterbord var plassert foran på høyre side av midtgangen, laget til med tanke på best mulig hygiene – blant annet med en oblat i hver kalk. Det var en liten overraskelse for oss som ikke hadde fulgt skikkelig med under informasjonen.

Men det gjorde ingen ting – om mulig så skapte det enda mer en følelse av hvor fint og trygt det er å gå til alters, ikke minst nå etter «nattverds-tørken», som en kalte det. Varme blikk, fornemmelsen av lenge savnet tilhørighet, orgelspillet og salmene; alt var med på å gjøre dette til en Kristi Himmelfartsdag vi vil huske.

TILBAKE PÅ KIRKETRAPPEN: Liv Manseth, Harriet Garlid og Hilde Helen Trovåg gledet seg over gjenåpningen av Biskopshavn kirke.

Etterpå samlet menigheten seg ute i solskinnet på kirkebakken, så inderlig tilfredse over endelig å kunne treffes på ordentlig – selv om det ble med flere meters avstand mellom hver enkelt av oss.

Menighetens stab har i løpet av denne spesielle våren klart å få kirken ut til folket på flere måter. Digitale gudstjenester som hele staben og mange fra menigheten har samarbeidet om å få til har gledet mange.

– De digitale gudstjenestene har vært veldig fine opplevelser, men kan ikke erstatte det å være samlet i ens egen kirke, ditto prest, menighetens folk og fellesskapet der, sier en vi snakker med.

MED KIRKEN PÅ SKJERM: Nathalie og Celine Langeland, her sammen med hunden deres Ailo, har deltatt i bibelspill på kirkens nettsider. (Foto: Håkon Langeland)

Andre forteller hvor stor pris de har satt på personlige henvendelser fra kirken i denne tiden, og berømmer presten som et spesielt medfølende og støttende medmenneske. Folk slår i det hele tatt ring om hverandre – de sender hilsener, det ringes og man tar følge på tur.

Til tider kan det registreres ganske komiske situasjoner, som når noen nesten mister balansen i det de henrykt hilser hverandre med et spark på leggen. Da er det kanskje tryggere å dulte eller knuffe med albuen. Latter forårsaker det i alle fall. Og det er en ren velsignelse i seg selv. Galgenhumor er god å ha.

– Vår familie har hatt stor glede av Biskopshavn menighet denne våren, sier Siw Frantzen.

– De har gjort en fabelaktig jobb med å være tilstede for oss i nærområdet gjennom aktiv bruk av digitalisering og alternative måter å treffes på. For vår del har det først og fremst vært pakkene på forundringstreet som har vært våre møter med kirken. Med to småbarn har det vært stor stas å få lov å dra til kirken for å hente seg en pakke fra treet. Pakkene har inneholdt små historier som vi har lest, samt flere hobbyartikler med oppgaver som barna ivrig har tatt fatt på.

PINSEDAGSDÅP: Ludvig med foreldrene Elisa Christensen og Bjørn Holien. Det var så varmt at Ludvig ventet med dåpskjolen til siste nikk. .

– Så flott at Kirken hiver seg rundt og finner alternative løsninger i disse utfordrende og spesielle tider, sier en begeistret Håkon Langeland. Han har – sammen med sin familie – deltatt i bibelspill på kirkens nettsider.

– Når ikke folk får komme til kirken, må kirken prøve å nå ut til folket på andre måter. Jeg vet ikke hvor mange det nådde ut til på nettet – i alle fall langt flere enn dem som kunne kommet i kirken.

Han ler litt når jeg kommenterer hvor tøffe jeg synes de er.

– Tja, det var vel litt ut av komfortsonen for noen hver av oss, men det hadde vi bare godt av, sier Langeland fornøyd, før han ettertenksom tilføyer:

– Og så er jo denne koronaen en slags felles fiende vi kan samle oss mot. Det skaper også et fellesskap!

GLADE FOR GJENÅPNINGEN: Noen av menighetens mest trofaste er (fra venstre) Bjørg Hartug, Gerd Andersen, Oddbjørg Berg og Jan Arvid Rivenes.

Den sorgløse sommer

Gud lover oss en dag å tørke bort hver tåre og døden skal ikke være mer. Da skal jeg ikke være bekymret for en liten vårsforkjølelse, men i stedet nyte våren og sommeren og alle de andre årstider som kommer i en ny himmel på en ny jord.

AV KAPELLAN MARTIN NØRREMARK

Helt vanlig for årstiden fikk jeg meg en vårforkjølelse. Det har jeg fått så ofte før. Men i år var det annerledes, for nå kan man ikke være sammen med andre om man snøfter litt. Det er bare en av de endringer koronaviruset har gjort på vår hverdag.

Derfor tok jeg en test for Covid-19. Det var en meget spesiell opplevelse. Der sto parkeringsvakter klar til å dirigere meg i den riktige køen, og da jeg kom frem, var det som å være med i en katastrofefilm; avsperringstape, helsepersonell i fullt smittevernsutstyr med gummistøvler nederst og hjelm på hodet, og så denne prøvepinnen som skulle helt ned i halsen.

Prøven var overstått på under tre minutter og jeg kunne kjøre hjem igjen. Lettet over at testen ikke var verre skulle jeg nå bare vente på resultatet. Og mens jeg kjører hjem lytter jeg til det danske bandet Hymns from Nineveh og albumet Sindets Asyl, og her fikk jeg en av disse åndelige og eksistensielle opplevelser som vi mennesker får innimellom.

Låten har tittelen «Den sorgløse sommer»: «For i den sorgløse sommer/er naturen en salme / vor Herre har skrevet / og jeg synger med nu / i hyldebærkoret / se alt er forandret / FOR NU ER DET SOMMER / sorgløse sommer... regnbueløfter / For alt det vi tabte / bærer vi med os / som blomster i lommen».

Utropet «Se alt er forandret» minner meg om det syn Johannes fikk, og som vi kan lese om i Johannes Åpenbaring: «Han som sitter på tronen, sa: 'Se, jeg gjør alle ting nye'». En dag blir alt nytt. Alt det vi mistet, bærer vi med oss. Og da skal vi synge med i jubelkoret og synge til Guds og lammets pris.

Det er ikke sikkert denne førstkomne sommer i 2020 blir sorgløs. Men Gud lover oss en dag å tørke bort hver tåre, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var er borte (Åp. 21,4). Da skal jeg ikke være bekymret for en liten vårsforkjølelse, men i stedet nyte våren og sommeren og alle de andre årstider som kommer i en ny himmel på en ny jord.

Jeg vil også gjerne benytte denne plass til å si takk for velkomsten i menigheten. Det kjennes godt å være her. Min oppstart i Biskopshavn er selvsagt blitt annerledes enn jeg hadde tenkt. Jeg har på en måte hatt god tid til å bli kjent

Martin Nørremark (foto: Thrude Deisz)

med staben. Og mange fra menigheten er kanskje blitt kjent med meg og min måte å tale på når man har sett på digitale gudstjenester. Men det er vel først med gjenåpningen av kirken og gudstjenestene at jeg nå kan bli kjent med menigheten. Det ser jeg frem til.

P.S. Covid-19 testen var negativ og alt er godt. God sommer!

Kompostering – ein lovsong til Gud?

Denne sommaren utfordrar menighetsbladet alle, inklusive oss sjølv, til å gjere noko med den delen av avfallet vårt som kan bli til jord igjen. Tenk om alle kyrkjene våre kunne lage god plantejord av all kaffigruten vi produserer!

TEKST: HELEN TOPPE, DIAKONIMEDARBEIDER I SALHUS MENIGHET

MATAV FALL BLIR MATJORD: Du kan enkelt lage ein komposthaug bak i hagen, du kan snekre ein bingje, eller du kan investere i ein dyrare tett bingje som held rottene vekke. Finn fram til den måten som passar best for deg. (Foto: Pixabay)

Gud skapte jorda så finurleg og sjølvgåande at vitskapsfolk framleis forskar og undrar seg over den geniale oppbygginga. Alt heng saman, alt bidrar til at livet på jorda fortsatt gjev levevilkår til nye generasjonar av både plantar, dyr og menneske.

Vi er satt til å forvalte dette mangfaldet. Til å bruke våre evner, fornuft og vilje til å oppretthalde livet i alle former, som ein lovsong til Gud. Overforbruk og forureining gjer oppgåva utfordrande. Men det gjev oss inga unnskyldning til å gje opp. Ingen kan redde jorda åleine, men alle kan bidra litt.

Så lenge Bergen kommune ikkje samlar inn matavfall, er det kvar og ein sitt ansvar å la næringsstoffa gå tilbake til naturen. Denne sommaren vil eg ta eit tak for kompostering. Det krev litt av oss. Litt arbeid, litt viljestyrke, litt pengar. Men det er verd det.

Det finst ulike måtar å kompostere på. Siste nytt er «bokashi-kompost». Liten i størrelse passar den perfekt i leiligheter utan tilgang til hage. Komposteringsprosessen går fort, og du får god jord til blomster og grønsaker du kan dyrke på altanen. I tillegg kan du tappe næringsrik væske til vatning av plantene. Bokashi kan kjøpast på nettet, eller hos fleire forhandlarar i Åsane.

Av tradisjonelle kompostbingar finst det mange ulike modellar. Du kan enkelt lage ein komposthaug bak i hagen, du kan snekre ein bingje, eller du kan investere i ein dyrare

Kan eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å vera ei hjelp i kvardagen til å bry seg om miljøet. Vi har ein kamp å kjempe, både for skaparverket og for rettferd.

tett bingje som held rottene vekke. Finn fram til den måten som passar best for deg.

Bir si nettside er ein god stad å begynne når du skal velge komposteringsmetode. Der finn du mange gode tips. Til og med oppskrift på korleis du snekrar din eigen bingje. I tillegg kan du søke Bir om inntil tusen kroner i tilskot til kjøp av kompostbinge (max 50 prosent av innkjøpspris). Det kan vere lurt å sjekke med Bir kva kompostbingar som er godkjente for å få tilskudd frå dei.

I Åsane får du kjøpt ulike kompostbingar og bokashi hos Åsane Hagesenter, Bergen Fengsel, Clas Ohlson, Plantasjen, Coop, Felleskjøpet og Jula.

BOKASHI-SPANN TIL HEIMEBRUK: Komposteringsprosessen går fort, og du får god jord til blomster og grønsaker du kan dyrke på altanen. I tillegg kan du tappe næringsrik væske til vatning av plantene. (Foto: Brianna Laugheri/Creative Commons)

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerrhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Barneplikk på pandemien

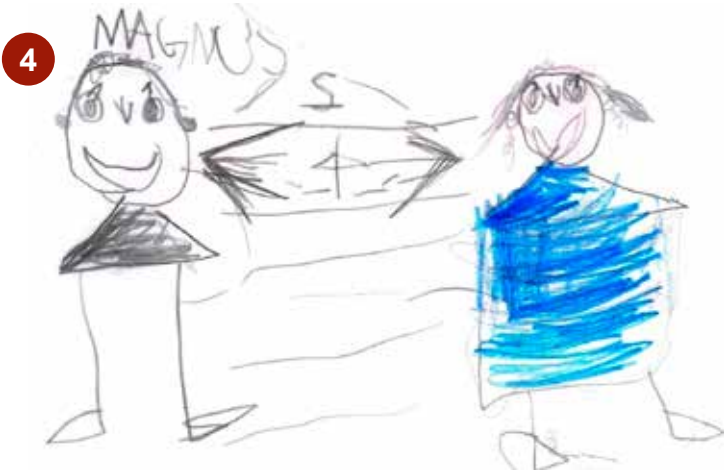
Barna i Salhus barnehage har laget flotte tegninger til kirken og leserne av menighetsbladet, der de deler med oss hvordan de opplever dagene med koronarestriksjoner.

TEKST: HELEN TOPPE OG MAGNE FONN HAFSKOR

Pedagogisk leder Merete Bjørsvik forteller at de sammen har pratet mye om denne spesielle tiden. Barna har reflektert og samtalt sammen med Merete etter mange uker borte fra barnehagen og hverandre.

– Jeg er imponert over hvor forståelsesfulle og flinke barna er. De har virkelig forstått alvoret, og takler livet i kohorter bra. Tankene og refleksjonene har de uttrykt i disse flotte tegningene til oss.

1. SAVNER Å LEKE MED VENNENE: Denne tegningen får tydelig frem savnet etter å leke sammen med andre barn.

2. PÅ TRYGG AVSTAND: Denne tegningen viser en dinosaur som løper fra et koronavirus.

3. BLÅTT HJERTE: «Jeg tenkte at dere i kirken ville bli glad for hjerter, derfor har jeg tegnet hjerter» sier den unge kunstneren bak denne tegningen.

4. SOSIAL DISTANSERING: «Jeg savner å klemme» sier barnet bak denne tegningen.

5. HÅNDVASK: «Vi vasker hendene mye» er underteksten her, der vi tydelig ser hvordan viruset mistrives innimellom såpeboblene.

6. HAR SAVNET BESTEFORELDRENE: «Nå kan jeg endelig være sammen med besteforeldrene igjen – ute» sier barnet bak denne glade tegningen.

7. TIL FRI TOLKNING: Denne fine fargesammensetningen sier kanskje noe om tilværelsen i hjemmekarentene?

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste
 ▶ Mandag og torsdag kl 12.00
 Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barne-sanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

▶ Løvejungen (4-åringer)	▶ Leker og materiell
▶ Førskolegruppe	▶ Lekerom og gymrom
▶ Formingsaktiviteter	▶ Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

▶ Felles samlingsstund	▶ Åpne familiedager
▶ Karneval og julefest	▶ Internasjonal dag
▶ Turdager/utflukter	▶ Babymassasjekurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

*Begravelsesbyrået for
byen og distriktet*

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

Det er ingen
selvfølge at
noen ordner
bursdagsgave

Tusenvís av barn i Norge opplever at
det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med
alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN"** til **2210** (kr. 100)

Blå Kors

Annonserer?

En annonse i menighetsbladene når alle
husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus,
Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering -
kontakt **Torill Hatlebrekke Husebø** på

995 50 787

Hilsen fra kirkerådslederen:

For en kirke! For en gjeng medarbeidere! For et lag vi er!

«Vi har igjen sett betydningen av kirkens evne til å være til stede ved en krise» skriver kirkerådsleder Kristin Gunleiksrud Raaum.

Kirkens grunnleggende refleks når noe skjer, når krisen rammer er å åpne dørene. Tenne lys! La evangeliet lyde! Gi håpet rom i toner, ord og handlinger. De siste ukene har vi ikke kunnet åpne det rommet. Og likevel: Det har vært så mye synlig kirke, ikke minst i påsken. Jeg ble berørt og takknemlig hver eneste dag. Jeg fulgte gudstjenester på tv og liturgiske sendinger på sosiale medier. Så takk.

Takk til alle kirkelige medarbeidere som kastet dere rundt og erobret nye arenaer. Med musikk og salmer, bibeltekster og refleksjoner, med gjenkjennbar liturgi på nye stier. Det var forkynnelse i alle kanaler. Og det holdt, det holdt så det suste. Innholdet! Om teknikken noen ganger var litt slarkete, nådde budskapet, varmen, troen igjennom. Jesu Kristi død og oppstandelse ble rikelig forkynt denne påsken. Takk!

Takk til medarbeidere som har stått på, jobbet hardt og vært fantastisk kreative.

SYNLIG KIRKE I EN KRISETID: «Det har vært så mye synlig kirke, ikke minst i påsken. Jeg ble berørt og takknemlig hver eneste dag. Jeg fulgte gudstjenester på tv og liturgiske sendinger på sosiale medier» skriver Kristin Gunleiksrud Raaum. (Foto: Kirkerådet)

Det er en voldsom oppblomstring av kreativitet og kompetanse som overgår alt jeg kunne forvente. Og nå ser jeg at

den teologiske og kirkefaglige diskusjonen kommer. Hva gjør dette med oss, hvordan skal vi være kirke nå? Så har vi også erfart at kirke på nett kan aldri være det samme som kirke i kirken. Det ene kan ikke erstatte det andre. Og det ene truer ikke det andre. Men det kan utfylle hverandre. Vi har også erfart for alvor at vi på nett kan treffe mennesker som ellers ikke går i kirken. Om dette kan bidra til å høvle ned dørterskelen til kirkerommet, er det flott.

Vi har igjen sett betydningen av kirkens evne til å være til stede ved en krise. Til å hive seg rundt når mennesker trenger det. Med et språk for alvor og mørke – og håp. I påsken så vi mange eksempler på ord og liturgi i tomme kirkerom, formidlet gjennom kamera og mikrofon. Kirken var der. Dere var der! Takk!

Hilsen fra en stolt og takknemlig kirkerådsleder,
Kristin Gunleiksrud Raaum

Kirkene gjenåpner

Den norske kirke gjenopptar gradvis gudstjenester og andre aktiviteter, i tråd med regjeringens smittevernregler.

TEKST OG FOTO: KIRKERÅDET

Gjeldende fra og med 7. mai har regjeringen åpnet for å holde arrangementer med inntil 50 deltakere på offentlig sted. De nye reglene forutsetter at en ansvarlig arrangør legger til rette for minst én meter avstand mellom deltakere.

Kirkerådet, Bispemøtet, KA og styret i Norges kirkevergelag har samtidig utarbeidet en ny bransjestandard. Denne inneholder smittevernregler for hvordan gudstjenester og andre kirkelige handlinger kan gjenopptas på en forsvarlig måte.

Lokale ansvarsroller må klargjøres, ansatte trenger opplæring og gudstjenestene må forberedes. Lokalt må kirkene også sikre at kirkebyggene blir forsvarlig vasket. Ikke alle kirker kunne derfor åpne allerede søndag 10. mai, slik det ble lagt opp til.

GRADVIS GJENÅPNING: – Kirkene kan gjenåpnes når menighetene har innarbeidet tiltakene for smittevern, sier direktør i Kirkerådet Ingrid Vad Nilsen. (Foto: Kirkerådet).

NATTVERD MED ANTIBAC:
– Nattverdsbrødet vil bli overrakt i et beger, og prestene vil tydelig vaske seg med håndsprit før de tar i noen ting, sier Øystein Skauge.

– Det er ikke farlig å møtes i kirken

– Fra kirkens side er vi godt forberedt når vi nå åpner opp igjen. Vi har blitt kurset og vi har rutiner for hygiene, slik at det ikke er farlig å møtes i kirken, sier prost i Åsane Øystein Skauge.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kirkene har langsomt begynt å åpne opp igjen både for gudstjenester og kirkelige handlinger, etter vårens koronarestriksjoner.

– Det har vært veldig spesielle tider, sier Øystein Skauge.
– Ingen har opplevd noe slikt før. Det aller mest spesielle må vel være at kirken ikke fikk feire påske. Dette var helt ekstraordinært, og det er vel første gangen i kirkens historie at det ikke har vært gudstjenestefeiring i påsken. Det var også veldig leit at pårørende ikke kunne få med seg alle som ville ønsket det i en begravelse.

– **Kirken har likevel vært på? Jeg tenker på all aktiviteten i sosiale medier, med videosnutter og direkteoverførte gudstjenester.**

– Ja, så når jeg sier at vi ikke fikk feire påske, så må det modifieres til at vi ikke fikk møtes til gudstjeneste i kirkene våre. Men du verden, det ble jo markert, ikke minst på digitalt vis, og det gjorde at det sikkert var flere enn gjennomsnittlig som fikk høre påskebudskapet.

– **Tror du det kan komme noe godt ut av en slik krise?**

– Det vil tiden vise. Vi lærer mange nye ting, det er helt åpenbart. Jeg håper at vi er tilbake i et normalt liv så snart som mulig, både i kirken og ellers i samfunnet, sier han.

– Jeg håper at folk kan begynne å slappe av, og jeg håper at folk tror oss på at vi er godt forberedt når vi nå åpner opp igjen. Det er trygt å komme til kirken. Vi har blitt kurset og vi har rutiner for hygiene, slik at det ikke er farlig å møtes i kirken.

– **Hvilke tiltak gjør dere?**

– For det første så sier vi at de som er syke, de skal holde seg hjemme. For det andre sier vi at ansatte som er syke ikke skal gå på jobb. Og for det tredje legger de som jobber her ned et stort arbeid i å forberede kirkerommet på at folk skal kunne komme hit. De vasker og har tatt alle forholdsregler, så dette blir tatt på høyeste alvor. Vi leker ikke med dette.

Under gudstjenesten skal det være minst én meter avstand mellom kirkegjengerne. De vil ikke få utdelt salmebøker (salmene vil bli trykket på papir eller vises på storskjerm/lerret), og under nattverden vil prestene tydelig vaske seg med håndsprit før de tar i noen ting.

– **Nattverden kommer til å ta lang tid på denne måten?**

– Jaaa, litt mer enn vanlig. Det samme gjelder for så vidt også med dåp. Vi vasker oss med sprit før vi døper barna, vi tar ikke unødvendig på noe som helst, og vi berører ingen.

Skauge synes det var veldig leit at kirkene ikke kunne holde konfirmasjoner nå i vår, men er glad for at de fleste nå vil kunne gjennomføres innen utgangen av september.

– På det tidspunktet regner vi med at kirken vil kunne åpne for inntil 200 personer, dersom det er plass til det med de avstandene det er snakk om.

– **Det blir tiltak lenge?**

– Det kan godt være at vi må ha tiltak helt til neste år, men det skal vi for så vidt kunne leve med. Men det er viktig å kunne møtes, å kunne ha sosial omgang. Fra sentralt hold har vi nå fått smitteverntiltak for diakonale tiltak som eldre-treff og slike ting. Da vil det ikke bli servert kaffe og kaker. Skal de ha matservering, så må de ha med seg selv. Det blir som i gamle dager; ta med en kopp.

– **Og kirkekaffe uten kaffe?**

– Det blir nok ikke vanlig kirkekaffe på lenge, men det går jo likevel an å ha sosiale samlinger, at man kan sette seg ned og prate og holde disse avstandene.

– **Hvordan har folk i menighetene reagert på koronatiltakene?**

– Flere har uttrykt at de er redde. Jeg synes det er vondt å høre, men jeg må bare respektere at de har det slik. Jeg kan ikke ta fra dem den følelsen, sier Skauge.

– Ellers er det veldig mange som har savnet det å gå til gudstjeneste. Samtidig ser vi at det ikke er så mange som kommer etter at vi åpnet opp.

– Mange er nok fortsatt redde?

– Ja, jeg tror det er mange som henger i et slikt redselstau som holder dem tilbake. Jeg kan ikke kutte det av. Folk må finne det som er rett, hver for seg. Jeg kan ikke hente noen.

Mange av de eldre i menighetene har nok opplevd dette ekstra sterkt, siden de tilhører den gruppen som er blitt hardest rammet av pandemien. Et av tiltakene for å møte situasjonen har vært at det ikke ble holdt egne gudstjenester på sykehjemmene.

– Det er klart at kirken tenker at slik skal det ikke være, men foreløpig får vi ikke komme inn på sykehjemmene – og det er nok riktig enn så lenge, sier Skauge.

– Ja, for vi vet jo heller ikke hva som skjer nå når samfunnet langsomt åpner opp igjen?

– Vi vet ikke hva som skjer, og vi må være forberedt på at epidemien kan blusse opp igjen. For min egen del er jeg fullt klar over at jeg ikke er mer skjermet fra dette enn noe annet menneske, men jeg har innsett at det ikke hjelper å gå rundt og være redd. Jeg må være forberedt på at jeg kan bli så syk at jeg kan dø av denne sykdommen – eller mer sannsynlig: av en helt annen sykdom. Men samtidig så må jeg leve.

– Har det vært noen økning i antall døde i Åsane prosti?

– Nei, og det er noe av det som er påfallende og som det er verdt å filosofere over. Vi har sett fryktelige bilder fra Italia,

Fakta

Smittevernveileder for kirken

Gjenåpning av kirker og gjennomføring av gudstjenester og kirkelige handlinger kan skje under følgende forutsetninger:

- Maksimalt 50 personer (i tillegg til medvirkende) til stede (inntil helsemyndighetene eventuelt gir nye/justerte råd).
- Minimum én meter mellom hver person (gjelder ikke personer i samme husstand), og minst mulig kontakt mellom personer.
- Minst mulig felles bruk og berøring av inventar og utstyr.
- Syke personer skal ikke delta eller være til stede ved gudstjenester og kirkelige handlinger.
- Det skal være gode rutiner for håndhygiene og renhold.
- Det skal føres oversikt (navn og mobilnummer) over hvem som er til stede, slik at kirken kan bidra ved eventuell smitteoppsporing.
- Mer informasjon/oppdatert smittevernveileder: kirken.no/korona

Spania og USA, og mange så for seg at vi kunne få noe lignende her. Slik ble det heldigvis ikke, sier han.

– Det siste jeg har lest er at det ikke har vært noen økning i antall døde totalt sett. Da jeg satt i bilen på vei til dette intervjuet hørte jeg på radioen at det nå ikke lenger er innlagt noen koronasmittede på sykehus i Bergen. I dag var det slutt. I dag ble den siste pasienten utskrevet. Så får vi håpe at det holder seg slik.

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS
Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
SINCE 1895

Rolf's Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Litleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C. 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

NÆRMAR SEG 1000-ÅRSJUBILEUM: Den noverande kyrkja på Hamre blei sannsynlegvis bygd i 1622. Opphavleg stod det ei stavkyrkje her, reist i 1024 etter at Mostratinget vedtok at Hamre skulle vere hovudkyrkje (fjerdingkyrkje) for heile Nordhordland.

Kyrkjestad i tusen år

I 2024 kan vi feira tusenårsjubileum for kristenretten i landet vårt, og lokalt i Åsane prosti det same for kyrkjestaden på Hamre.

TEKST: KRISTOFFER FOLDØY • FOTO: EDVIN BRATLI

Tenk deg at du stod i sjøkanten ein stad langs Hamre-landet for bortimot tusen år sidan. Innover i nordaust såg du noko som kom seglande, fleire råsegl som vaks seg større etterkvart som dei nærma seg. Drakar, fleire vikingskip med dekorert stamn og mange menn om bord kom glidande forbi.

Du hadde sett slike skip mange gonger før, men sjeldan langs denne stranda, i denne fjorden. Året er 1022. Sjefen om bord er Olav Haraldsson, som åtte år seinare skulle falla i slaget på

Stiklestad og få namnet Olav den heilage, bli kåra til helgen i kyrkja og utropt til Noregs evige konge.

Med nokre få setningar har Snorre Sturlason gjort denne hendinga tilgjengeleg for oss. I «Soga om Olav den heilage» nemner han at Olav siglar ut Osterfjorden etter å ha vore på Voss.

Hovudkyrkje for Nordhordland

Kanskje var det grunnen til at kongen to år seinare, i 1024, bestemte at Hamre skulle vera kyrkjestad for hovudkyrkja i Nordhordland. For han hadde segla forbi og sett den gamle møteplassen i fjordsystemet, som var samlingspunkt også lenge før den første kyrkja blei reist. For alt vi veit, la han til land her også. Ferda hans vidare gjekk gjennom Hagelsundet nordover langs hovudleia.

Det var på Moster kyrkjeordninga for Vestlandet blei bestemt. Med seg hadde kongen ein dyktig administrator, Grimkjell, som hadde erfaring med slikt arbeid frå England. Grimkjell var prest og av adelig slekt derifrå, og vart seinare arkitekten bak Olavs-liturgien i den katolske kyrkja og sterkt medverkande til helgenkåringa av kongen.

Samlinga på Moster i 1024 var det første kyrkjemøtet i Noregs historie, og kristenretten vart også vedteken der. Dei delte det som vi i dag reknar for Hordaland inn i fire kyrkje-einingar: To langs kysten og to innafør. Hamre sitt område strekte seg frå Fanafjorden i sør til Gulen i nord. Vi veit ikkje om det stod ei kyrkje på staden då eller om det blei bygd ei til dette føremålet, men Hamre fortsette å vera hovudkyrkje gjennom heile mellomalderen.

TEIKNESERIE FRÅ 1200-TALET: Rekonstruksjon frå 1995 av antemensale (alterbordsframside) frå ca. 1200 som i åtte bilete fortel historia om Jesu barndom. I hovudfeltet Maria med barnet.

Tusenårsjubileum i 2024

I 2024 kan vi feira tusenårsjubileum for kristenretten i landet vårt, og her lokalt det same for kyrkjestaden på Hamre. Slike jubileum opplever ein ikkje ofte. Om fire år er det tid for å markera den historiske hendinga på staden der den tredje kyrkja no står. På staden som for tusen år sidan blei utpeikt for å spreia den nye kristentrua ut til folket her vest.

Det er ikkje verst, vi ligg til dømes framom Bergen i alder som i år markerar at byen er 950 år. Ein kan sjølv sagt undra seg over korleis dette gjekk til at akkurat Hamre av alle stader vart plukka ut som kyrkjestad så tidleg. Men, som eg vil visa i artikkelen her, ingenting er tilfeldig.

Osterøy ligg, som nemnd over, fint plassert med fastland på alle kantar, omkransa av ein fjord som stort sett ikkje er så brei, men mange stader svært djup. Berre ein stad har dette fjordsystemet eit utløp, og det er i vest mot det som er sjøvegen mot Bergen. Men her i vest passerer også hovudleia nordover langs kysten nokså nær øya, gjennom Hagelsundet.

Hamrebygda er difor sentralt plassert i nærleiken av det vestlegaste punktet på Osterøy, og langs stranda her vart det tidleg ein naturleg møtestad i fjordsystemet.

Ny kyrkje i 1622

Lenge før kristendomen slo rot på våre kantar kom antakelig folk roande og seglande hit for å ordna opp i saker og ting. Prestegarden på Hamre reknar ein med var busett i dei første århundra av vår tidsrekning, og samlingsstaden vart tidleg også ein tingstad.

Då kristendomen fekk fotfeste vart det årlege Gangedags-tinget halde her om våren. Gangdagane var vekedagane før

DØYPEFONT FRÅ 1250: Hovuda til fire vaktmenn held frå sidene utkikk i dei fire himmelretningane, og skal vakta det heilage badet mot vonde krefter. Dåpsfatet oppi døypefonten er frå 1708.

Fakta

Hamre kyrkje

- Etter-reformatorisk langkyrkje med korte korsarmar på nord-vestspissen på Osterøy. Reist i 1622 som den tredje i rekkja av kyrkjer på same staden.
- Det finst ingen spor etter den første kyrkja som stod her (reist i 1024), men enkelte bygningsdetaljar frå stavkyrkja som kom etter er tekne vare på.
- Utvendig er kyrkja kledd i lafteverk. Koret og skipet har same breidde, men på kvar side har den grunne utskot som gjev den preg av å vere ei korskyrkje.
- Den eldste delen av inventaret er ein døypefont i kleberstein frå rundt år 1250.
- Alteret er av murt stein med relikviegemme. Dette kan stamme frå den tidlegare stavkyrkja.
- Det nest eldste i kyrkja er hovuddelen av eit middelaldersk alterskap. Dette er laga i Lübeck omkring år 1480.
- Av tømmerkyrkjene som blei bygd på 1600- og 1700-tallet står i dag berre åtte tilbake: Hamre, Holdhus, Gjerde (i Etne), Grindheim (i Etne), Åkra og Bømlø gamle kyrkje.
- Litteratur: Berge, Lars: Hamre Kyrkja (Bergen 1951), Foldøy, Kristoffer: Kyrkja ho er eit gammalt hus (Osterøy 2003).

Kjelde: kunsthistorie.com/fagwiki/Hamre_kirke

helgetorsdag, og då vart det også utført eit åkervekkingsrituale på kyrkjestaden.

Den første kyrkja som stod her veit vi svært lite om. Antakeleg var det ei enkel stavkyrkje med jordgravne stolpar, og ho har stått der kordelen i dagens kyrkje står.

Hamre kyrkje nummer to kom opp eingong ut på 1100-talet, som ei ombygging og utviding av den første. Dette var ei etter måten stor stavkyrkje med opphøga midtrom og synlege stavar i rader inne i kyrkjerommet. Alterstaden var den same i begge kyrkjene, og er også den same i kyrkja som står i dag.

Kyrkjebygget som møter oss på Hamre i dag er ei tømmerkyrkje frå 1622 – men som sannsynlegvis blei påbegynt allereie i 1585 skal ein tru ei innskrift på den gamle hovuddøra. Etter reformasjonen i 1536 var det naudsynt å gjera nokre arkitektoniske forandringar. Ein skulle mellom anna ha sitjeplasser til ein tredel av soknet i kyrkja. Så bygget blei forlenga mot sjøen, og fekk sett på eit markant tårn over inngangspartiet.

Opphavleg inventar

Innvendig kom der mykje nytt inventar som kunne samstemma meir med Luther si lære enn det katolske som var der frå før. Det gamle antemensalet som stod festa til alterfronten blei dekkja til, og ny altertavle kom på alteret i 1622. Den ber våpenskjolda til Knut Gyldenstjerne (lensherre i Bergen) og kona hans Sofie Lindenow, og er dekorert (truleg også konstruert og utskoren) av Lambert Tidemann frå Bremen.

Det gamle antemensalet frå om lag år 1200 blei i 1906 henta ut og er nå å finna i kyrkjesamlinga til Bergen museum. I kyrkja heng det ein rekonstruksjon på nordre langveggen.

VEGGPLANKE MED RUNETEIKN: Planke frå stavkyrkja med bumerke og runeinnskrift frå om lag 1310.

Frå katolsk tid har vi ennå bevart det gamle steinalteret med alterbord og relikviegøyme i stein. Dette er rett nok skjult bak eit finert trealter, men skal etter planen gjerast meir synleg til tusenårsmarkeringa. Kva slags relikvie kyrkja har hatt i sin eigedom veit vi ikkje. I alterbordet er det ei lita nedsenking, som eit stort halvt egg om lag, og utfasing for eit lok å ha over.

I tillegg har ein funne ein figur frå eit alterskrin som kanskje har stått på alteret, laga i Limoge i Frankrike på 1100-talet. Dette er ein av dei tre kongane som kom for å tilbe Jesus-barnet, laga i emaljert metall. Figuren, som er 9 cm høg, er òg å finna i kyrkjesamlinga i Bergen.

Døypfont frå 1200-talet

Vi er så heldige også å ha bevart hovuddelen av eit lite alter-skap laga i Lübeck kring år 1500. I skapet står Maria med barnet som himmeldronning, flankert av ein pave og ein kvinneleg helgen. Skapet har hatt dører, men dei er borte.

Ute i våpenhuset heng ein veggplanke frå stavkyrkja med bumerke og runeinnskrifter. Denne stod opphavelig i koret,

ALTERBORD FRÅ KATOLSK TID: I steinalteret var det i mellom-alderen oppbevart ein relikvie. Midt på trealterbordet kan ein opne ei lita luke og sjå ned på det.

RIKT ORNAMENTERT: Preikestol frå 1640 med fem utskorne felt. Lydhatten over har Kristian 4. sitt symbol, englar og rettferdsgudinna Justitia med skålvekt og sverd. Under står ein utskoren soldat som ber preikestolen på skuldra si.

og runene fortel om ei kvinne, Margareta, som er lagt i grav «her nedanfor», altså inne under korgolvvet. Runeskrifta er datert til om lag år 1310.

Framme i koret står den gamle døypefonten i kleberstein, datert til midt på 1200-talet. Stiltrekk røper at det er engelske steinhoggarar som har forma ut fonten, som er skålforma innvendig med ein åttekant (oktogonal) utvendig. Hovuda til fire vaktmenn held frå sidene utkikk i dei fire himmelretningane, og skal vakta det heilage badet mot vonde krefter.

Slik kunne ein fortsetja med å ramsa opp saker og ting frå kyrkja si inventarliste, men nokre ting som skjedde med kyrkja etter år 1600 må nemnast.

Det var nok store ting då kyrkja fekk preikestol i 1640. Vi kjenner ikkje namnet på kunstnaren, men han har gjort arbeidet i ein stil vi kjenner frå Tyskland og Danmark. Det er dei fire evangelistane som er utskorne i fire av hovudfeltene, medan Kristus som verdens herskar står i det femte. Inngangen til stolen er flankert av Adam og Eva, og på lydhatten over finn vi kong Kristian 4. sitt symbol. Under står det ein soldat som heile stasen kviler på.

Biletpryden blei måla over

Om lag på denne tida, midt på 1600-talet, blei kyrkja dekorert innvendig. Det må ha vore eit stort arbeid som har teke si tid, for dei fleste flatane av kyrkjeveggane og heile kortaket blei pryda med ornament og hendingar frå Bibelen. Her kunne folk sjå i biletform det som kristendomen fortalde. Vi kjenner ikkje alle motiva, men i kortaket, som framleis er svært godt bevart, er det nokre av dei dramatiske hendingane frå det gamle testamentet som har fått plass.

Diverre vart det bestemt av biskopen etter ein visitas i 1865 at biletpryden på veggane skulle målast over. Han meinte at alle desse bileta kunne forvirra ein stakkars uskulert bonde-mann, og få han til å drøyma seg bort i kyrkjebenken i staden for å høyra på kva presten hadde å fortelja. To år seinare vart

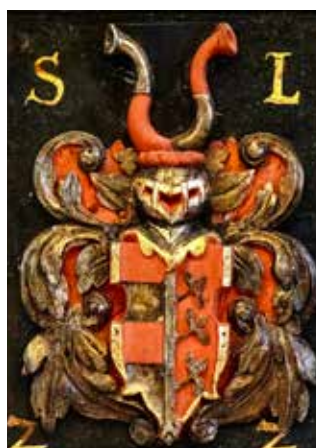
ALTERSKAP FRÅ SLUTTEN AV 1400-TALET: Personane i alterskapet er (frå venstre) ein kvinneleg helgen, Maria med barnet og ein pave, antageleg Gregor den store.

ALTERTAVLE FRÅ 1622: Altertavla er skapt av Lambert Tidemann frå Bremen. I storfelta har den ei korsfestingsgruppe nederst og oppstandelsen over, og fleire skriftstader er sitert. (Foto: Frode Inge Helland).

målararbeidet gjort. Heldigvis blei kortaket spart, og også dei malte teppene som «heng» nederst langs veggane. Ei stor restaurering rundt 1950 klarte ikkje å gjenskapa det som eingong var, sjølv om all den lyse fargen som var påført blei vaska vekk.

Denne forteljinga om kyrkjestaden Hamre er ei svært forkorta utgåve. Mange viktige, interessante og snodige ting får venta til eit anna høve. Kanskje det i samband med jubileet om nokre år kan bli råd til å fortelja heile historia? Eller rettare, dei delane av historia vi har tilgang til. For mykje er aldri blitt dokumentert, og i den store gløymeboka er det smått med referansar.

VÅPENSKJOLD PÅ ALTERTAVLA: Våpenskjoldet til Sofie Lindenow, dansk adelsdame og kona til lensherre Knud Gyldenstjerne – som har skjoldet sitt på andre sida av predellaen (fotstykket) til altertavla. Dei to tala nederst refererer truleg til årstallet (1622) då ekteparet donerte altertavla.

Til ettertanke

Livet er truet

Vi vil heller leve i egen styrke enn å stole på Gud. Men da kutter vi av den grønne gren som vi skulle sittet på.

AV ROLF RASMUSSEN, SENIORPREST I ÅSANE MENIGHET

Året 2020 står i pandemiens tegn. Et lite virus har forandret hele verdens skikkelse. I frykt for smitten har hele verden kledd seg i vernetøy. Selv om Norge nå forsiktig løfter på en del av restriksjonene vi har vært under, vet vi at titusenvis av liv ennå kan gå tapt før verden kan regne med at det verste er over.

Gjennom Vestens historie har ofte katastrofer vært sett på som en Guds straffedom. Nå for tiden vil vi gjerne avskrive slike tanker som uvitenhet. Og det er jo sant at vi ikke kan kikke Gud i kortene. Men fremdeles er Gud historiens Herre. Han satte den i gang, og han vil en gang avslutte den. Kan Gud likevel stå bak katastrofer?

Det gamle testamente gir oss flere beskrivelser av katastrofer som Gud sto bak. Den første og største var storflommen som utslettet alt landbasert liv, med unntak av de dyr og mennesker som var ombord i Noahs ark. Guds begrunnelse for denne drastiske handlingen var hans sorg over menneskenes ondskap (1.Mos. 6,5-8). Men etter flommen lover han de overlevende: Dette skal jeg aldri gjøre igjen!

En annen katastrofe for hans folk (jødene) var utslettelsen av deres to politiske enheter: Israel (Nordriket) i 722 f.Kr. og Juda (Sydriket) i 587 f.Kr., begge med den samme begrunnelsen: at hans folk hadde forlatt sin pakt med ham og dermed sluttet å lyde hans gode bud. Vi skal merke oss at i forkant sendte han mange profeter til å forkynne omvendelse for folket – for om det hadde skjedd, ville katastrofen blitt avverget.

I Det nye testamente finnes det også en nasjonal katastrofe som venter jødefolket, og som Jesus forutser: Opprøret mot romerne som ender med ødeleggelsen av tempelet i Jerusalem i år 70. Lukas forteller om hvordan han gråter når han ser for seg den kommende ødeleggelsen (19,41-44). Denne gangen er det hvordan byen ikke vil ta imot ham som er grunnen. Han hadde ønsket å være byens beskytter og bevarer. Men det strander på dette: «Dere ville ikke» (13,34).

Samtidig merker vi oss hvordan Jesus kommenterer to samtidige ulykker i Luk. 13,1-5: De som spør ham vil gjerne se ulykkene som en personlig staff over dem som omkom, men dette avviser Jesus tvert. Men han legger til: «Hvis dere ikke vender om, skal dere alle omkomme som dem». På samme måte avviser Jesus i Joh. 9,3 at en mann han senere helbredet er blitt født blind på grunn av foreldrenes synd eller egen synd. Da skal heller ikke vi komme med slike dommer over dem som rammes av ulykker.

Så finnes det altså likevel en forbindelse mellom synd og død. Adam og Eva spiste av treet Gud ikke hadde tillatt dem, og konsekvensen ble døden. De er typiske for alle oss mennesker.

Vi vil heller leve i egen styrke enn å stole på Gud. Men da kutter vi av den grønne gren som vi skulle sittet på.

Gud skapte oss i kjærlighet for at vi skulle speile oss i ham og der finne vår identitet. Liv uavhengig av Gud finnes ikke. Som Paulus uttrykker det: «Det er i ham vi lever, beveger oss og er til. (Apg. 17,28). Baksiden av dette er da at hvis Gud ikke lenger holder oss i live, dør vi (Job 34,14-15). Vi lever alle med denne dommen over oss.

Det som gjør det nye testamentet nytt, er konsekvensen av Jesu død. Han tok på seg vår skyld og dermed vår dødsstraff. Når han står opp til et forvandlet liv, åpner han også for en ny fortsettelse - og forvandling - av våre liv. Det evige liv blir etablert, og kan begynne her og nå. Døden blir ikke lenger livets nederlag, men porten inn til livets forvandling. Det gjelder enten jeg skal dø av kreft, korona eller alderdom.

Jesus kom ikke for å dømme verden, sier han selv i Joh. 3,17. Men pandemien kan minne oss om hvor vi har livets feste og kilde, og dermed få oss til å vende oss til Ham. Da kan livet bli forvandlet og fornyet.

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

La det skje

Andaktsteksten er hentet fra Lukas evangelium 1, 46-56. Denne teksten kalles ofte Marias lovsang. En tekst som gir oss visdom til alle tider.

AV JØRGEN GRIMELID

HA TILLIT TIL GUD: «Den gode forvalter tar med Gud inn i sitt arbeid for å skape en bedre verden rundt seg. Dette kan gjøres med trygghet i at Gud er tilstede – fra time til time, fra dag til dag – med sin omsorg, tilgivelse og kjærlighet» skriver Jørgen Grimelid. (Arkivfoto: Thrude Deisz).

I denne bibelteksten møter vi Maria sin jublende glede over Gud, hans gjerninger og barmhjertighet. Maria fikk forvalteroppgaven med å føde Jesus inn i vår verden. En oppgave hun tok imot i ydmykhet ved å si ordene «la det skje».

Det som fyller Maria sitt hjerte er at hun i sin fattigdom skal få tjene Gud. Ja, hun uttrykker en bønn til Gud, sier et ja til ham og bekjenner Gud som Herre i sitt liv. Med denne holdningen viser Maria at hun er villig til å ta på seg en forvalteroppgave. Vi blir minnet om at Guds trofasthet fra slekt til slekt er gitt oss som en gave. En annen påminnelse er at vi har et forvalteransvar overfor hverandre. Da spesielt for de minste blant oss.

Maria ble kalt til en forvalteroppgave, en oppgave alle troende er kalt til. Et slikt kall kan komme til å krysse våre egne planer og stille oss ovenfor vanskelige avgjørelser og oppgaver. Det å være forvalter hos Gud handler om å spørre Gud om hva han mener og hva som er hans vilje. Gud kjenner alt, har alltid rett og er nådig i all sin gjerning. Derfor ber han om å «la meg få råde over mine barn og mine henders verk».

Den gode forvalter tar med Gud inn i sitt arbeid for å skape en bedre verden rundt seg. Dette kan gjøres med trygghet i at Gud er tilstede – fra time til time, fra dag til dag – med sin omsorg, tilgivelse og kjærlighet.

Vi utfordres til å bruke våre evner og ressurser inn i Guds plan ved å spille på lag med ham i våre liv. Vi utfordres til å dele hans frelsesvilje og hans rettferdighetssans, både i vår hverdag og i omgivelsene rundt oss. Marias lovsang kan hjelpe oss til å se mønsteret i Guds gjerning i historien og se fotsporene etter Jesus i våre liv og i verden rundt oss.

La oss be og lovprise vår Gud med ordene «la din vilje skje på jorden som i himmelen. For riket er ditt, og makten og æren i evighet».

Fra kirkevinduet

Biskopshavn kirke i koronaens tid

Torsdag 5. mars hadde vi formiddagstreff med gudstjeneste. Da fikk jeg en vennlig beskjed: «Kan vi slippe å håndhilse på presten på vei til matbordet?» Og det var selvsagt i orden å hilse på asiatisk vis.

AV SOGNEPREST TOR MARTIN KOPPANG

17. MAI-GUDSTJENESTE VIA FACEBOOK:
Familien Solheimsnes hadde rollene i bibelfortellingen «Den takknemlige samaritan» på minigudstjenesten som ble sendt 17. mai.

Søndag 8. mars kl. 18.00 hadde vi vårens Ung Messe med konfirmanter med bibeldrama – og nattverd med noen restriksjoner. Etterpå hadde vi kirkecaffi og basar. Vi hadde allerede begynt å hilse uten håndtrykk, men det er vanskelig å la være.

Søndag 15. mars var det forberedt tre separate dåpsgudstjenester, for hele landet ble stengt ned fredag 13. mars. Én dåp ble gjennomført – de to andre ble utsatt til seinere. Dåp og begravelser har vi hatt med 25 personer tilstede – og i den

siste tiden med 50 tilstede. Alle med nødvendig avstand til hverandre og med antibac i flittig bruk.

Men hvordan være tilstede som kirke når korøvinger, møter av ulike slag og ordinære gudstjenester ikke kunne gjennomføres? Vi kunne bruke telefonen og vi kunne bruke epost – det ble viktig å sende en oppmuntring til menigheten hver fredag.

Trosopplærer Hilde startet med å sende forespørsel om forundringspakker til sine mer enn 30 barneklubb-barn og andre

interesserte, og hver uke kom barna sammen med sin mor eller far og hentet en forundringspakke på kirketrappa som blant annet inneholdt en illustrert bibelfortelling og aktivitetsmaterieill. På det meste ble 90 pakker delt ut på ei uke.

Men er det andre måter å nå fram? Før påske bestemte vi oss for å lage Facebook-gudstjenester fra kirken med barn og familier som målgruppe. Kirketjeneren ble filmer og redigeringsansvarlig, trosopplæreren fant rekvisitter og var god rådgiver, prestene hadde ansvaret for tekst, instruksjon og å finne aktørene og organisten fant sangere og stod for musikken.

Disse mini-gudstjenestene ble tatt opp i uka og sendt på søndagene fra kl. 12.00. Ulike folk har hatt roller som tekstlesere, sangere og i dramatiseringer av bibelfortellinger. Det har vært en glede å spørre folk om å delta, for alle har sagt ja om de har hatt anledning.

Nærmere 60 ulike personer har vært med. På det meste var 1200 innom på den første minigudstjenesten som ble sendt på Facebook og menighetens hjemmeside palmesøndag. Jeg vet at mange har satt pris på å se dette fra sin kirke – Biskopshavn.

Den siste minigudstjenesten i denne omgang ble laget til pinsedagen. Nå er vi tilbake til gudstjenester i kirken igjen der vi følger gjeldende smittevernregler og antall folk tilstede. Fortsatt er det separate dåpsgudstjenester. Vi gleder oss over å kunne møtes igjen. Flere av korene i korskolen har også startet igjen. Vi har lært at det er ikke selvsagt å være samlet til gudstjeneste.

Et godt ord fra Bibelen til slutt: «Frykt ikke, for jeg er med deg, vær ikke redd, for jeg er din Gud. Jeg gjør deg sterk og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd» (Profeten Jesaja 41, 10).

Populære forundringspakker

Da vi plutselig ble isolert for omverden var det veldig rart for oss i kirken å ikke ha kontakt med alle våre små og store venner.

AV TROSOPPLÆRER HILDE HELEN TROVÅG

Det lå allerede så mye klart som vi skulle hygge oss med utover våren, og mange fine fortellinger som vi skulle dele. Da laget vi små forundringspakker som inneholdt en fortelling og litt forskjellig kreativt som barna kunne holde på med hjemme. De som ville kunne sende oss navn på barn, og dag de ønsket å hente, og så

ble pakkene hengt på et forundringstre vi hadde laget foran hovedinngangen. Mer enn 120 pakker ble delt ut.

Nå begynner ting så smått å starte opp igjen, men fysiske treff for yngre barn må vente til høsten. Vi ønsker alle små og store venner en riktig fin sommer, og så håper vi at vi kan treffes som vanlig til høsten.

Med vennlig hilsen oss i Biskopshavn kirke

Gudstjeneste midt i skaperverket

Ankerhytten er et godt gudstjenestested for Biskopshavn og Eidsvåg menigheter på 2. pinsedag. I år fikk vi en dag med ekte sol og varme.

AV TOR MARTIN KOPPANG

Omkring 40 personer i alderen 3 til mer enn 80 år bevega seg opp alle bakkene til hytta som ble gjenreist i 1983. Bakken foran ankeret fra det nederlandske ammunisjonsskipet Voorbode egner seg godt til gudstjeneste midt i skaperverket.

Vi fikk høre om kvistene som tenner bålet og lager varme, vannet som hører til dåpen og som vi drikker når vi er tørste. De ulike steinene som vi sammenlignes med og som Den Hellige Ånd gjør levende tegnet et godt bilde av Gud hos oss i dag. Den Hellige Ånd oppmuntrer, trøster, gir råd og heier oss fram.

Og så er det alltid godt å syngte kjente og kjære salmer. En dårlig nyhet i 2020 var at vi ikke kunne dele skillingsboller, sveler og kaffe på grunn av koronaen. Men alle hadde god niste og neste år satser vi på at vi kan dele på godene som før.

GUDSTJENESTE I DET FRI: Marta Boge og Liv Kålås Koppang nåt godværet ved Ankerhytten på 2. pinsedag. (Foto: Thrude Deisz)

Menighetskontoret:

tlf. 55 36 22 30,
e-post: biskopshavn.menighet.bergen@kirken.no

Sokneprest

Tor Martin Koppang
tlf.: 47481272
e-post: tk258@kirken.no

Kantor

Tonje Eriksen
tlf. 55 36 22 34 / 900 98 551
e-post: ta749@kirken.no

**Kirketjener/
frivillighetskoordinator**

Nadine Larsen
tlf. 55 36 22 35 (priv. 45 80 84 43)
e-post: nh728@kirken.no

Administrasjonsleder

Jan Erik Tangen
tlf. 55 59 71 66
e-post: jt684@kirken.no

Leder for menighetsrådet:

Trosopplærer
Hilde Helen Trovåg
tlf. 924 08 674
e-post: ht262@kirken.no

Diakonate: henv. Menighetskontoret.**Redaktør:** Magne Fonn Hafskor

Mobil: 922 94 877
e-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrette Husebø

Mobil: 99550787/ epost: thh@bkkfiber.no

Redaksjonskomite:

Thrude Deisz, Lise McKinnon,
Nadine Larsen.
Epost: helgredaksjonen@gmail.com

Nettside Biskopshavn menighet:

www.biskopshavnmenighet.no

Nettside Bergens Kirkelige Fellesråd:

www.bkf.no

Kirkens SOS: tlf.: 22 40 00 40

www.kirkens-sos.no

**Neste utgave av Helg kommer ut torsdag
17. september. Frist for levering av
lokalstoff er fredag 28. august.****En hjelpende hånd**

I forrige menighetsblad spurte vi etter en som kunne samarbeide med Ove Mæland om å holde det fint rundt kirken. Og vi ble bønnhørt. Jan Bjørsvik meldte seg til tjeneste. Velkommen som medarbeider!

Ønsker du
fotbehandling i ditt eget hjem?

**Autorisert foterapeut
kommer hjem til deg!**

Ta kontakt på telefon
55 95 23 43 e. kl 17

14. juni, 2. søndag i treenighetstiden

Matteus 3, 11-12: «dåp i Den Hellige Ånd»; 2. Mos. 14, 15-22; Titus 3, 4-7

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Øystein Skauge. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

21. juni, 3. søndag i treenighetstiden

Lukas 14,15-24: «sitte til bords i Guds rike»

Kl. 11.00: Gudstjeneste v/Nørremark. Nattverd. Takkoffer: Kirkens Nødhjelp.

28. juni, 4. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Eidsvåg kirke v/ Mjeldheim.

5. juli, 5. s. i treenighetstiden

Matteus 7, 15-20; Jeremia 23, 16-24; 1. Joh. 4, 1-6

Gudstjeneste v/Koppang. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

12. juli, 6. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Eidsvåg kirke v/Mjeldheim.

19. juli, 7. s. i treenighetstiden

Lukas 15, 1-10: «sauen som ble funnet igjen»

Kl. 18.00: Gudstjeneste v/vikar. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

26. juli, 8. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Eidsvåg kirke v/Nørremark.

2. aug., 9. s. i treenighetstiden

Matteus 11, 28-30; Hosea 6,1-3; Romerbrevet 8, 31-39

Kl. 11.00: Gudstjeneste v/Nørremark. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

9. aug., 10. s. i treenighetstiden:

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Eidsvåg kirke v/Koppang.

16. aug., 11. s. i treenighetstiden

Matteus 23, 37-39; Jesaja 64, 6b-65,2; Romerbrevet 9, 2-5,10, 1-4

Gudstjeneste v/Koppang. Nattverd. Takkoffer: Bridgebuilder i regi av Israelsmisjonen.

23. aug., 12. s. i treenighetstiden

Matteus 6, 24-34; Nehemja 9, 19-21; Hebr. 13, 5-6

Gudstjeneste v/Nørremark. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

30. aug., 13. s. i treenighetstiden

Matteus 25, 14-30; Salme 92, 2-6.13-16; 1. Kor. 12, 4-11

Kl. 11.00: Gudstjeneste. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

6. sept., 14. s. i treenighetstiden

Vingårdssøndagen, Matteus 20, 1-16; Jesaja 27, 2-6; 1. Kor. 1,1-3

Kl. 11.00: Gudstjeneste v/Koppang. Konfirmantpresentasjon. Takkoffer: Misjonsprosjektet.

13. sept., 15. s. i treenighetstiden

Matteus 5, 38-48; Mika 6, 6-8; Fil. 1, 9-11

Kl. 11.00: Supersøndagsgudstjeneste v/Koppang. 4- og 6-årsbok. Aspirantkoret synger. Takkoffer: Normisjon.

Mandager:

17.30-18.30: Barneklubb 4-7 år
18.45-21.00 Biskopshavn Vokal

Tirsdager:

11.00-12.15 Babysang/babytreff

Onsdager:

10.30-11.30: Trim.

14.30-15.15: Biskopshavn aspirantkor (jenter 1. trinn)

15.15-16.00: Biskopshavn aspirantkor (jenter 2. trinn)

17.00-18.00: Biskopshavn jentekor (3.-5. trinn)

18.00-19.30: Ungdomskor (6. trinn +)

Torsdager:

14.30-15.30: Biskopshavn guttekor (fra 1. trinn og oppover)

2. hver torsdag:

Kl. 11.30: Formiddagsgudstjeneste og eldretreff. Avlyst inntil videre.

Én onsdag i måneden

...har Y's Men's Club (YMC) møter i "Småsalen". Avlyst inntil videre.

20. sept., 16. s. i treenighetstiden

Markus 7, 31-37; Salme 40, 2-6; Romerbrevet 8, 19-23

Kl. 11.00: Gudstjeneste v/ vikar. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet. (Korturhelg).

Lørdag 26. sept.

Kl. 10.30 og 13.00: Konfirmasjonsgudstjenester v/Koppang. Takkoffer: Misjonsprosjektet.

27. sept., 17. s. i treenighetstiden

Johannes 11, 30-46; Job 19, 21-27; 1. Tim. 1, 7-12

Kl. 10.30 og 13.00: Konfirmasjonsgudstjenester v/Koppang. Takkoffer: Misjonsprosjektet.

SLEKTERS GANG**Døpte:**

26.04. Anneli Leonora Hitland-Skare
10.05. Even Kyvig
31.05. Emiil Høiesen
31.05. Ludvig Christensen Holien

Døde:

24.03. Else Devik Rydstrøm
06.04. Astrid Bang Selbak
22.04. Ruth Erichsen
28.04. Mary Skogstrand
03.05. Arvid Andersen
06.05. Trygve Wilhelm Aase
16.05. Evelyn Silseth
25.05. Bjørg Elin Johannesen